

Motion till riksdagen

1989/90:Sk316

av Ragnhild Pohanka och Gösta Lyngå (båda mp)

Skatteavdrag för kostnader i samband med fysisk träning

Larmrapporter om benskörhet

Nu kommer nya larmrapporter. Benskörhet hos människor söker sig allt längre ner i åldrarna. Orsaken är bl.a. inaktivitet. På arbetsmarknaden förtidspensioneras arbetskraft bara några år efter inträdet i yrkeslivet. Vi har idag t.ex. 57 000 personer förtidspensionerade bara på grund av rygg- och nackproblem. 27 miljarder per år är försäkringskassans ersättning till dem per år. Orsaken är att de inte orkar med sina arbetsuppgifter. Vi har i vårt land hunnit bli världsmästare på ergonomiska hjälpmedel – men trots detta tar förslitningsskadorna ett allt fastare grepp om den svenska arbetsmarknaden. Kostnaderna för detta tenderar att stiga snabbt.

Borlänge, som 1988 blev Sveriges friskvårdskommun, har haft många olika grupper med övervikt, rygg- och nackbesvär. Dessa grupper har fått träna halva dagarna 2-3 gånger i veckan med promenader, simning och gymnastik och nått fina resultat. De har också fått undervisning i diskussionsform om en ny livsstil, både när det gäller föda, positivt tänkande och motion. Detta har ofta skett då deltagarna endast varit halvt sjukskrivna. Även sådan friskvård och rehabilitering skulle kunna ingå i friskvårdsprojekt, där deltagarna får skatteavdrag för sina utlägg och/eller ske på betald arbetstid eller genom deltidssjukskrivning.

Nationellt krisproblem

Att inaktiviteten redan från låg ålder är den viktigaste förklaringen är alltså om i teorin. Men tyvärr ser praktiken ut på annat sätt. Vi måste ta itu med detta allvarliga, för att inte säga nationella krisproblem, säger forskarna – och det genast. Administratörerna däremot sitter och konstruerar timplaner för ämnet idrott i skolan t.ex., som innebär en fortlöpande avrustning av ämnet idrott, vilket i förlängningen leder till många personliga lidanden och ökade kostnader för samhället.

Fysiskt tränade är bra arbetskraft

Arbetsgivare över hela landet konstaterar att fysisk träning av arbetskraft på arbets- och fritid är en investering som ger ekonomisk vinst och ökad trivsel. Försöksverksamhet pågår inom olika yrkeskategorier och resultaten visar

entydigt att med fysisk träning mår arbetskraften bättre, jobben blir lättare att utföra och sjukskrivningarna minskar drastiskt. Med träning har till och med en hel del personer kunnat återföras till arbetslivet.

Mot. 1989/90
Sk316

Stimulera till träning

Genom att stimulera människor till en ökad fysisk träning skulle en starkt förebyggande effekt kunna uppnås. Denna träning ska vara av regelbunden karaktär där utbildad personal ska vara handledare, exempelvis sjukgymnaster, ryggterapeuter (idrottslarare med påbyggnadskurs), etc. För att uppmuntra människor till att ta ett större personligt ansvar för sin hälsa behövs dock någon form av stimulans från samhällets sida. En möjlighet är att införa regler för skatteavdrag för personliga utgifter i samband med dessa olika hälsobefrämjande och förebyggande aktiviteter. Om något borde vara avdragsgillt i deklarationen, så skulle det väl vara människors ansträngning att hålla sig friska för att inte senare behöva belasta samhället (sjukvårdsapparaten). Den ovan nämnda träningen ska stimuleras att ske på arbetsplatsen och på arbetstid. Företaget "bjuder" på tiden och får senare göra avdrag för denna personalvård – den anställde får bekosta dessa handledare genom avgifter. (Detta skulle då också leda till nya arbetstillfällen.) Den anställde får likaså göra avdrag för sina utlägg. Företagen bör på olika sätt stimuleras till att iordningställa dessa träningslokaler. På detta sätt bidrar alla (staten, företaget, den enskilde) till att få friskare och starkare medborgare.

Mot bakgrund av det ovan nämnda yrkar jag att en utredning tillsätts för att ge förslag till konkreta regler för dessa stimulansåtgärder.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen begär att regeringen tillsätter en utredning om skattebefrielse för personliga utgifter i samband med träning och förebyggande hälsovård på betald arbetstid.
2. att riksdagen hos regeringen begär åtgärder så att företagen stimuleras till att ge förutsättningar för denna träning i form av lokaler och den personal som behövs.

Stockholm den 11 januari 1990

Ragnhild Pohanka (mp)

Gösta Lyngå (mp)